

vendes paa den Maade, men det er, tør jeg vel nok sige, alt sammen gjort for at frembringe et foreløbigt Resultat, for at Systemet ikke skulde virke for gælt i Begyndelsen. Hele dette dobbelte Beskatningsgrundlag vil skabe et Stridsemne ude omkring i Kommunerne, som aldrig vilde være blevet skabt, hvis man var blevet ved det ensartede Beskatningsgrundlag. Selv om Loven, saaledes som den er i Øjeblikket med de forholdsvis moderate Stigninger, er lempelig, vil den i det lange Løb medføre en Opspising af Ejerens Formue. Ejendommenes Værdi kan ikke blive ved at tiltage, og naar man skyder en ny Skatteprioritet ind foran de andre Prioriteter, gaar det ud over Ejeren og eventuelt over de efterfølgende Prioriteter. Men det er jo sikkert ogsaa det, der tilsigtes: at hæve Ejendomsskatterne. Det er ogsaa udtalt under Forhandlingerne her, at Ejendomsskatterne skal hæves, fordi de personlige Skatter er saa høje, og derfor søger man en anden Maade at indkræve Skatterne paa, en indirekte Beskatning, som kommer til at hvile paa Lejerne, medens man skulde synes, at Maalet var at komme nedad med den høje Skattebyrde, hvortil vi er naaet under Krigen, i Stedet for at skabe nye Midler til en Forhøjelse af Skatterne.

Selv om Befolkningen nu efter at have modtaget denne Lov vil falde noget til Ro paa Grund af dens forholdsvis Skikkelighed, saa er det min Overbevisning, at man, naar der er gaaet nogle Aar, og man bliver opmærksom paa, hvortil hele dette Beskatningssystem fører, vil vaagne op — men saa er det for sent. Man vil da se, hvad der er blevet sagt og foreslaaet under de Forhandlinger, som fandt Sted i de Aar, da dette Spørgsmaal var under Overvejelse, og man vil da komme til det Resultat, at det konservative Folkeparti var det eneste, der søgte at værne Grundejerne og Befolkningen i det hele imod at faa en ny, farlig Skattekilde.

Johannes Jensen: Ved første Behandling af denne Sag udtalte Ordføreren for det konservative Folkeparti, at hans Parti under Sagens Behandling havde øvet en gavnlig Indflydelse i Retning af at forbedre Forslaget om Grundskyld. I den Anledning sagde jeg til det ærede Medlem, at jeg ikke vilde benægte Rigtigheden heraf, jeg kunde jo ikke vide, hvilken Indflydelse hans Parti havde haft under Udvalgsbehandlingen i det andet høje Ting, men jeg tilføjede, at hvis Partiets Bestræbelser

hidtil havde gaaet ud paa at medvirke til en Forbedring af Forslaget, haabede jeg paa, at de under Udvalgsbehandlingen her i Tinget af denne Sag vilde fortsætte deres Bestræbelser og deltage paa en positiv Maade i Arbejdet. Jeg kan nu, da vi staar ved tredje Behandling af Lovforslaget, ikke sige, at de Forventninger, jeg i den Henseende nærede, er gaaet i Opfyldelse; thi Repræsentanterne for det konservative Folkeparti har saa at sige fuldstændig afholdt sig fra at deltage i Sagens Behandling i Udvalget — saa meget kan jeg vel nok røbe af, hvad der er foregaaet indenfor Udvalget, fordi de to ærede Medlemmer, der repræsenterer det konservative Folkeparti, jo ikke selv har lagt noget som helst Skjul derpaa; de har stillet deres selvstændige Forslag, det samme, som de stillede i Folketinget, og de har undladt at deltage i Opstillingen af Ændringsforslag og at deltage i Afstemningen ved anden Behandling om disse Ændringsforslag til Trods for, at jeg dog maa mene, at de i alt Fald om flere af disse Ændringsforslag har ment, at det var Forbedringer.

Nu opruller den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti ved denne Sags Afslutning det samme Skræmmebillede, som man oprullede paa en Tid, nemlig ved Forelæggelsen i Folketinget, da Sagen havde et helt andet Udseende end nu. Jeg tror imidlertid ikke, at dette Skræmmebillede vil virke paa den store Befolkning paa den Maade, det ærede Medlem tror. Forslaget er jo nu et helt andet, end da det blev forelagt. Da det blev forelagt, tilsigtede det en Forøgelse af Ejendomsbeskatningen, en Forøgelse, der for Københavns Vedkommende betød en Fordobling af de faste Ejendomsskatter og for Provinskøbstædernes en Tredobling, medens man paa Landet vilde opretholde den Beskatning, man hidtil har haft; der vilde altsaa det hele kun betyde en Smule Omlægning. Men som Forslaget nu foreligger, er Forholdet det, at Københavns Kommune i det væsentlige faar det samme Beløb ind gennem Beskatning af faste Ejendomme, som den hidtil har faaet, og at Købstæderne ikke faar Ret til en højere Ejendomsbeskatning, end de hidtil har haft — ja, jeg kan tilføje, at de vel knap faar Ret til den samme Beskatning, som de har Ret til ifølge Lovene af 1863 og 1880, idet der ingen Tvivl er om, at hvis man ikke gennemførte det Lovforslag, vi nu er i Færd med at gennemføre, vilde man til Grund for Beskatningen i den